

Ηθικισμός και αίρεση (Αρχιμ. Θεόφιλος Λεμοντζής, Δρ. Θεολογίας)

/ [Πεμπτούσια](#)

Image not found or type unknown

(Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=174239>)

Όλοι οι αιρετικοί πέφτουν στην πλάνη αφού προηγουμένως έχουν παγιδευτεί σε μια ενδόμυχη έπαρση και ο διάβολος, αφού έχει επιτύχει την υποδούλωση τους στην υπερηφάνεια, δεν τους σπρώχνει πια σε ανήθικες πράξεις ώστε έχοντας ένα προσωπίο ευσέβειας και ηθικής, να μπορούν να παραπλανούν τους ευσεβείς ότι τάχα είναι άνθρωποι του Θεού.

Οι οπαδοί των αιρετικών υποστηρίζουν ότι οι αρχηγοί τους είναι ηθικοί και τηρούν τις εντολές του Ευαγγελίου και όλες οι αιρέσεις συστηματικά καυχώνται για τον

ενάρετο βίο των μελών της «εκκλησίας» τους και συγχρόνως κατηγορούν τα μέλη της Ορθόδοξης Εκκλησίας ως αμαρτωλά και εμπαθή. Διαβάζουμε λοιπόν στην «Σκοπιά» των μαρτύρων του Ιεχωβά ότι όσοι προσχωρούν στην οργάνωση: *«γίνονται μέλη μιας διεθνούς αδελφότητας γνωστής για την καθαρότητα και τους καλούς της τρόπους, της παγκόσμιας εκκλησίας των Μαρτύρων του Ιεχωβά»*. Θα πρέπει όμως να επισημάνουμε ότι η αρετή που καλλιεργείται χωρίς ταπείνωση οδηγεί στην αυτοδικαίωση και σε φαρισαϊκό ηθικισμό. Οι Πατέρες μας αντιδιαστέλλουν τον ηθικισμό από την πνευματική ζωή και την εργασία των εντολών.

Αν και οι αιρετικοί μπορεί να είναι καλοί άνθρωποι, μπορεί να έχουν ηθική ζωή, αλλά όμως δεν έχουν την Ορθόδοξη θεολογία, την ασκητική θεολογία, την ασκητική της Εκκλησίας, δεν μετέχουν της θεοποιού ενεργείας του Θεού και δεν μπορούν να θεραπεύουν άλλους ανθρώπους, όπως τονίζει ο αείμνηστος π.Ιωάννης Ρωμανίδης. Παραμένουν σε έναν στείρο ηθικισμό και αυτός ο ηθικισμός γεννά την υποκρισία διότι στον ηθικισμό, είναι παντελώς άγνωστες οι έννοιες όπως καταπολέμηση των παθών, άσκηση, ταπείνωση, θεραπεία της ανθρωπίνης φύσεως. Η χριστιανική πνευματική ζωή δεν είναι προσκοπισμός, δηλαδή απλά να κάνω κάποιες καλές πράξεις χωρίς εσωτερική άρνηση του εγωισμού και της φιλαυτίας. Το ίδιο άλλωστε έπρατταν και οι Φαρισαίοι. Η κάθαρση και η απελευθέρωση από τα πάθη, ως αρνητική πλευρά της κατά Χριστόν ζωής του ανθρώπου, και η τήρηση των θείων εντολών ως η θετική πλευρά της, αποτελούν τις δύο φάσεις της ίδιας πορείας που στην Ορθόδοξη παράδοση λέγεται άσκηση κάτι το οποίο αγνοείται από τους αιρετικούς, όπως οι προτεστάντες οι οποίοι παροτρύνουν απλώς και λένε: «πίστεψε για να σωθείς».

Μας διδάσκει ο αείμνηστος π. Ιωάννης Ρωμανίδης ότι δεν μπορεί ο άνθρωπος απότομα, όπως πιστεύουν οι προτεσταντικές αιρέσεις να γίνει τέλειος σεσωσμένος χριστιανός μέσω κάποιας συναισθηματικής αποφάσεως περί πίστεως και συμμορφώσεως προς κάποια γενική ιδέα περί αγάπης. Η πραγματική ηθική τελείωση απαιτεί άσκηση και δοκιμασία, είναι πόλεμος εναντίον των παγίδων του πονηρού και της πλάνης με την οποία επιχειρεί να πολεμήσει αυτούς που αγωνίζονται για την απόκτηση των αρετών. Άνευ αγώνος για την κατάκτηση αυτής της αγάπης η σωτηρία είναι αδύνατος. Όταν ο άνθρωπος ασκηθεί κατάλληλα μέσω της άσκησης είναι δυνατόν ο εναντίον του σατανά και αγώνας για την τελείωση να γίνει ευκολότερος αφού η προσωπικότητα του ανθρώπου στρέφεται θετικότερο προς την ανιδιοτέλεια. Έτσι, ο Μωϋσής έπειτα από νηστεία σαράντα ημερών, αξιώθηκε να πάρει τον θεοχάρακτο νόμο και ο Ηλίας και ο Δανιήλ, που έγιναν όργανα του Θεού και δέχτηκαν το χάρισμα της προφητείας από το Θεό, προηγουμένως καθάρθηκαν με νηστεία. Αντίθετα ο Ησαΐ από την

γαστριμαργία του έχασε τα πρωτοτόκια. Ο ίδιος ο Θεάνθρωπος, ο Ιησούς Χριστός νήστεψε σαράντα ημέρες στην έρημο και αποκρούοντας κάθε πειρασμό μάς δείχνει τον τρόπο της αληθινής ασκήσεως και νίκης κατά του διαβόλου. Σε αντίθεση με τον Αδάμ, που με την ακρασία άνοιξε το δρόμο της αποστασίας και της απομακρύνσεως από το Θεό, ο Χριστός άρχισε το επίγειο έργο Του με την νηστεία και με αυτήν πολέμησε και νίκησε το διάβολο.

Άνευ αρνήσεως του εγωισμού και της φιλαυτίας είναι αδύνατη η προκοπή στην πνευματική ζωή. Διδάσκει ο άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης: *«Για να προκόψει ο άνθρωπος, πρέπει να αναγνωρίσει τα πάθη που έχει και να καταβάλει προσπάθεια για να τα κόψει. Επίσης, να γνωρίσει τα χαρίσματα που του έδωσε ο Θεός και να τα καλλιεργήσει. Αν τα καλλιεργήσει ταπεινά, σύντομα θα πλουτίσει πνευματικά. Αν δουλέψει κανείς πνευματικά γίνεται καλός, αν αδιαφορήσει, γίνεται κακός».*

(Συνεχίζεται)